

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre 2 frt — kr.
Fél évre 1 " — "
Negyed évre 50 "
Egyes szám ára 10 "

Hirdetések 10 krral számí-
tatnak petitsoronként.

MULATTATÓ, MINDENT FELŐLELŐ LAP
A FÜLLENTÉSEK VILÁGÁBÓL.

Megjelen minden hó 1. és 15-én.

Felelős szerkesztő:

IKLÓDY GYÖZÖ.

Kiadja egy társulat.

SZERKESZTŐ

és

KIADÓHIVATAL,

hova a lap szellemi része és az
előfizetési összeg beküldendő:
EGER, szervita-utca 393. szám.

Szellemi szikrák.

I.

*Függöny redők közül lesem meg őt,
Midőn a csókot lopják arciról;
Hadd lássam őket leplezetlenül,
Midőn beszélnek boldogságukról.*

*Arról beszélnek, hogy hitvány vagyok,
— Körülbelül tán valót mondanak.
Bolond vagyok, hogy úgy szerettem őt,
S hitelt adtam szép vallomásának.*

II.

*„Mi ujság pajtás“? Pusztulunk, veszünk!
Ne higgy a lánynak, szép csábos szavának,
Híú beszéd az mind mit mondanak,
S aztán ha hisszük, akkor fittyet hánynak,
Hallgass! s csodálkozz a való fölött:
Az éjjel a szép „nassám“ megszökött.*

III.

*Hát megszökött? Ki szöktette meg?
A hadnagyocská? úgy? no jó!
Nem hittem eddig, ah de már hiszem,
Hogy ez nem álom, rettentő való.*

*Felejttem őt!... hadd lopja csókját!
Ugyis csalódás a jelen...
A balga, álnok, hülsen, állhatatlan,
Csak már itt hagya volna ék szerelem!*

Dr. Fütykös.

A lakzi.

— Vigjáték egy felvonításban. —

Személyek:

Bajcsa Sanyi vőlegény.
Szontai Zirzabella menyasszony.
Dr. Barumin } vőfélyek.
Czoki Palya }
Jazigiensi Julia } nyoszolyólányok.
Káperli Rózsi }
Brigirt Francesko örömapa.
Galya Nana örömapa.

Lakodalmas népség.

Történik egy kis városban.

I. jelenet.

Díszesen butorozott felszoba, másik fele
konyha.

Zirzabella (fakanállal kezében,
főz, kavar, — felemeli dühösen kavaráját.)
Nem! a világ minden kincséért sem ha-
gyom szűz halántékomon levő két kokár-
dát; azért sem megyek hozzá, nem én,
ha a ráctemplom rám dölne se — fele-
ségül. Dehogy nem! majd mindjárt egy
olyan kielt uzsorás legyen vőlegényem.
Sohasem lenne nyugtom tőle!... Hm!
(gondolkozik). De csinos, hozzá meg igen
gazdag; ha hozzá megyek: palotában lak-
kom. Menjek? — ne menjek... (ujjain
számlálgatja).

(Az ajtón kopognak.)

Ah istenem talán ő jön! hogy dobog
ártatlan szívem. Szabad!

II. jelenet.

Czoki Palya és Barumin becsoszognak.
Czoki. Jó napot adj isten édes
kisasszonykám.

Zirza. Isten hozta, kedves Palya-
bám magokat is, tessenek leülni. (A poros
székeket törölgeti.)

Czoki. Bizony régen is volt már az,
mikor az első bálban voltunk együtt, bi-
zony 45—50 esztendeje is van.

Zirza. Ugyan hogy füllenthet olyat
Palyabá?

Czoki. Mindég eszemben volt az a
két kokárda a halántékán. Ugye az az a
melyet most is hord, akkor volt először a
pingált képe felett; bizony jó ideje, hanem
hm! Kérdezze má meg, miért jöttünk ezzel
a tudományos (Baruminra mutat) és phi-
loxerász uri barátommal? Nem kérdezi?
no hát majd megmondom.

Barumin. Az az hogy... (közbe-
szól.)

Zirza. Sose bántsá, majd elmondja
azt az én Palyabám, mert attól tartok,
hogy miután nekem fellengz spirituszom
van, az ön tudományos recejét nem ér-
teném meg.

Palya. Igazsága van, a mink ré-
gen ösmerjük egymást. No hát tudja,
általunk tisztelteti Bajcsa Sanyi s azt
üzenni, hogy elmegy-e hozzá feleségnek?

Zirza (félre: Már hogyne?) Hát
izé, tetszik tudni, hiszen... de szűz pár-
tamat hogy hagynám el? 65 éve már
hogy engem hűségesen gyönyörködtet de
ha meggondolom: az a szép ház, pompa!
No de tudja-e mit kérdezek: szokott e
Sanyinál jó kávé, befőtt, thea s a többi
naponta uzsonnára lenni? — Különb-
ben meggondolom, addig is elmegyek egyik
volt pesti fiskálisomhoz, a ki legtudomá-
nyosabb s be is bizonyítja, s megmutatja
ezeknek a kisvárosi jött-ment fiskálisok-
nak meg azoknak az uzsorás fundációsok-
nak meg papoknak, hogy kevés idő múlva
maga lesz egyedül a városban; igen, mit
is akartam mondani, ja, hát elmegyek a
szivem fiskálisához s tanácsát kérek tőle,
akkor a Borcsa szolgától majd megü-
zenem.

Czoki. Ühüm, megértettük, hát
isten áldja meg. (Baruminival elmennek.)

Változás.

A jegyváltás hírlapilag közöltetvén,
az esküvő előtti estély van a vőlegénynél.

Díszes étteremben theáznak: Vőle-
gény Czoki, Barumin, Jazigiensi Julia,
Káperli és Galya Nana.

Galya Nana. Már hiszen igazán
jó izlése van kedves vőlegényünknek, mert
szó ami szó, Zirza egy okosságban me-
gerősült hölgy, és belőle nagyon practicus
nő válik; mily gyönyörűsége lesz vőlegény
uramnak, akár soha egy szót se szóljon;
csak hallgass leendő neje kedves orsó
pergésü hángicsálását.

J. Julia. (Félre Káperlihez) Meg is
veri érte a Jehova! annyi pletykát még

nem hallott egy ember életében. Fogadom
egy hét múlva tokot húzat mindkét fülére
Barumin. Ah nagysád, mennyire
örülnék, ha ilyen nőm lenne.

Czoki. Ühüm, én már 45 éve is-
merem.

Káperli. Én nem mernék vele
eloquentiában vetélkedni.

Vőlegény. Azt hiszen, mára elég
volt az értekezlet; a holnapi napra még
sok teendőnk van. (Felkel.)

Örömanya. Bizony igaza van ked-
ves fiam, nekem is sok készület kell a
csirke, pulyka, kalács, tejeskása, s az ég
tudja még minek nem az elkészítéséhez.
(A nők elmennek.)

Vőlegény (a férfi vendégekhez).
Na hál'istennek, csak hogy ezektől meg-
szabadulhattunk, most már hadd jöjjön
egy kis makkaó. (Kártyát hoz.) Barumin
pajtás egy kis makkaó hogy tetszik?

Barumin. Nincs nálam több egy
ötösnél.

Völ. Nem tesz semmit, van credit.
(Leülnek és kártyáznak. Barumin elveszít
90 ftot s irást ad róla. Szétmennek.)

Változás.

Barumin (szobájában nagy tüköre
elő áll, öklét homlokához verve). Te bü-
dös! te kártyás! te gazember, léhűtő mi-
haszna! Kellett az neked? 90 ftot elve-
szíteni? Kártyán? Megállj! (Hasára verve)
Ezt megkoplalod!

Új jelenet.

(Az összes személyzet a díszebéldő
lakodalmi asztalnál ül s étkezik. A vőle-
gény bájos menyasszonya mellett foglalván
helyet.)

Zirza. Ah kedves férjem, mily rég
óhajtottam eme égbekiáltó bájos pillana-
tot, mily dicső ferdeségbe estem! nekem
ugyan ne avizáljon senki boldogságomban,
tétlen érezném magam iszonyú szerel-
memben. Ah!

Völ. Ah, oh. Ah kedves Zirzám!
Te a szerelem istennőjének ikertestvére
te! Számos számtalan az én érzelmeim-
nek irántadó vajudása, légy halhatatlanul
halandó boldog szűgyömön.

Czoki. Ühüm! már magam is lá-
tom és sietek magam is eljegyzett oldal-
bordámat magam mellett szagolni. (Erre
isznak egyet s dalolnak: „Gyerebe ró-
zsám, gyerebe“ stb.)

Brigirt az örömapa. Elöttem
szóló tisztelt társam nézetét osztva, azzal
tetézem kívánatomat, hogy az egész jele-
netet pofografia által megörökítem.

Mindnyájan. Eljen!

(A függöny legördül.)

Gyöngyösi charivari.

Viola! Hédá! Hoplá!

Bohóc-előadás, furcsábbnál furcsább
alakokkal. Schlezák Lina harminc nadrá-
gos bohócától Rene uram halesik angol-
jáig, — mindennemű és formájú clown-okat
láthatni. Élő és holt szamarakat, feligholt

madarakat; — és mindezekért csak mosolyogni kell!

Csupa olcsóság!

Tallihó! Mausik!

Teremni szeretne az ujságlapu a Mátra tövében, mint a privilegizált gyöngyösi subagallér. Ma-holnap telefonon járjuk a farsangi kopogóst. Egyikünk a lesi-puskás dominiumán, másikunk meg ott, ahol óriások törlik a csontját a szegénynek. Már előre felkötötte az állát a leendő primo-humorista, hogy ne legyen dolga a környezetének egyéb, ha a felállítandó sátrában kifütyüli a párját, mint hogy illendő módon koporsóba tegyék, és a temetésére az egész Mátravidék rigó familiáját meghívják. „Terhes az idő, nagy napokat fog tehát szülni,“ — mondta valaki. Lesz új lapu a politikai humoristikus lapuk helyett. „Vajh victis!“ lesz a motto. Ordíts kapu, bámulj világ!

Kijutott a gemmeopolisnak. Frakkba bujtattott német, és talián művészek özönlöttek el. És volt nagy élvezet, hogy csak úgy hizott bele Zebike. Meg a humoristicus lapujának a legnagyobb galgenhumorral spékelt vezércikkében dicsérgette őket. Iha! Egy nációbeliek! Tót zatyafiak valamennyien.

Verte a tamburát tollszárral a vaksi tótja, és verte hozzá a taciust a „zoví bratye“ Zebike. De nem tudtak együtt ketten is semmit, mert kijátszották őket a Zebi lapujának előfizetői. Eldalolták a „Mért foly boros?“ kezdetű dalt annak a szomorúságára, hogy Zebike eljátszotta a pénzüket szent Dáviddal. Aztán meg . . .

Changé paché! Eins!

A veszekedett német patentirozott zsebmetsző is fölsült, dacára Zebike patronizálásának. Ezt meg fölülmúlták a jebuzeus uszorások, akik még azt is kiescamotirozták a szegény magyar zsebéből, a mi benne sem volt. Jehova áldása veszen beléjük!

Uj kép. A legjobb bohóc. Zsidó Jójle — nem is lehet egyéb, zsidónál — még mindig a fölötti bánatában hányja a bukfencet, hogy az ő lisztes boltját miért üritették ki, mikor ő neki nem a liszje volt mérgezett, hanem a keze. Azt kellett volna Scaevola kezeként tűz fölé tartani. Hadd desinfiálódjék. Igen ám, ha az olyan könnyen menne. Nemcsak méreg ragad azokon, hanem a zsidó mé-

száros lelkiüdvössége, amit Jójlenak kamat fejében odaadott. Ne vess, kacagj, bolond világ! Hiszen csak komédiázik a vén potrohos!

Apport, schön! Purcl!

Ábécé, macskaláb!

Beütött a műveltség-düh! Maholnap a zsidó a nykák kezében a libamáj töltese közben ott lehet látni az Ollendorf-ot. Legalább is azt fogják megtanulni: „quéie age aves-vous, monsieur?“ Meg akarják tanulni, hogy megtudják: tud-e már udvarolni a hátul nadrágos kis jebuzeus. És az ilyen kis művelteket többnyire hidalgók, donok, dogék, és — horrendum dictu — császárak kék vére élteti.

Quéle age, aves-vous, mademoiselle?

Ugy-e bár, nektek zsebkendő kell!

Bumberdo! Her damit!

Reclama! Trará! Trará.

A komédia vége. Aki nem látott eleget, kérje vissza a pénzét. Visszanevetjük. Jövő mutatványom acrobaták, kötéltáncosok és híres komédiások mutatványaiból fog állni.

Au revoir!

Cheupreux.

Náciádák.

A pertárban a napokban többi közt bizonyos ügyben sorrendi tárgyalás lévén az adósorozatnál, felszólalt a p. ü. tisztviselő: Uraim, ezen számot nem tudom megkülönböztetni, vajjon kettős-e vagy hármas?

Náci úr erre azt mondja: Kérem, az adóhivatalnál a kettős: hármas is.

Náci úr a napokban az árvaszéknél is megfordulván, kérdezi a kiadót, vajjon a pásztói zsidó-hecc áttétetett-e az Árvaszékhez?

A kiadó erre nagy indignációval mondja: hogyan gondolja ön azt, hogy ezen úgy árvaszékhez tartozzék?

— Nos, én ezen ügynél nagyobb kiskorúságot nem tudok.

Vitatkozott az ügyvédi kar, a fölött, vajjon egyik kartársuk az ügyvédi kamara által kisebb vagy nagyobb büntetésre lett volna-e ítélendő.

— Uraim, — felel az egyik, — ebben a dologban csak az a nézetem van, hogy itt kartársunk tollában az ir-modor megváltoztatása volna büntetendő!

— Igen helyesen uraim, — mondá Náci úr, — mert Angolhonban is legközelebb az Ir-modor szintén büntetettik.

Gersten Henrik pékmester és városi tanácsos. Neje Beatrix, városunk vénusa. (A polgármester megbizta a herceg kapusát.) A herceg felemelkedett székéről és kezét nyújtá a valóban szép teremtsének.

Gersten hirtelen mozdult székén, mintha darázs csipte volna meg.

Ó magassága is határozott. Vagy Beatrix, vagy Marillentaigné. — A nap, vagy Syrius!

Ezalatt az ételeket kezdték hordani.

A főpolgármester fő emberét azzal tisztelte meg, hogy külön egy erdei szalonkát helyeztetett elébe. — A szalonka a la René elkészítve, olyan hatást gyakorolt, hogy a madamok és mademoisellek befogták orraikat.

A herceg nem mindennapi arcintorgatások közt letuszkolt egy melladarabot és megivott rá két pohár cognacot. Ez eljárás szükséges lehetett, mert egypánczor torkához kapkodott.

Goldschnabel és Manchester mosolyogtak. A zenészek is elérkezettnek hitték az időt a herceget megtisztelni.

Ó magassága felkérte a nőket, rendelkezésnek kedves darabjaikból.

Zsófia a Ständchent kérte.

Száli egy adagot a Hugenottákból.

Marillentaigné a próféta nyitányát.

Goldschnabelné a török indulót.

Beatrix a Wienerblutot.

A herceg műgyönyörében csaknem maga megette az egész sustorgó budingot, még pedig oly rohamosan, hogy a bajuszát is megperzselte.

A Beatrix kedvenc keringője alatt, hosszú pillantásokat váltott a szép péknével.

Gersten hirtelen neje föléhez hajlott, és izgatottságot jelző hangon ezt sugá:

— Vigyázz magadra! Ez az ember vagy Kibic vagy Kecske.

Szerencsétlenségére neje a Kibic alatt szép madarat, a Kecske alatt kedves állatot értett. Ez a félreértés Henriknek életébe került.

A zene véget ért s a primás esdő tekintetet vetett a duc-re. — Az zsebébe nyult s kivett egy ezerest. — Az egész zenekar megrázkódott.

Borteleki nőmöss Ivó Dániel

ur
LEVELE

a tekintetes Ujságfundáló

urhol.

Eekövetkezett nálunk is a szibérikus időszak; a bekecs, bunda, mömmög az birkabőr sipka zuzmarázatos klímája, akiket ilyenkor elészoktunk rángatni, kit a kadrofból, kit meg a zálogházból a nyári pihenés után. A téli levegő czugos ajerjának a luftja bezavarja az embőrt a búbos mellé. — Disznó, némötnek memmeg zsidónak való náthacsínyáló idő, aki még ebbü is hasznót tud húzni, eecserélvén a betsületes papistának genge hideglelésért.

Letjobb vóna átalunni, mint a medve! — Nemess magam is keztem mán komojan gondúkozni rúlla, vajjon ne bujjak-e el valami barát kalastrom pincéjiben telelni?

Nemöss Bortelken a hideg miatt pangásnak indút a honi ipar; csupádon csupán a tök(sütés), meg a görhe sütés foglalkosztatja a honi leányokat. Ezen fabrikált gyártmányok a metamorfózison keresztül menvén, nagy kvantumba ornámentikállják a házak környékit ingen kijállításul szógálván a paraszt közönség publikumának.

Ezen nyavalyás szomorú napokba ámolygott közibénk három darab vedlett kilsejü, a hét szük esztendőből köccsönvett ábrázatú diák furnájú nipség, diáristák; egynehán szakajtó árpalisztér, memmeg nehán pár záptojásér mulattatván bennünket teátrumi művészetvel. — Egerbe szándékoztak menni, de az úton hallották hírit, hogy épeg ő előttük akart ott meghalni éhön egy árva cirkusz társaság a nagy profekcijó végett, hát

— Váltatnom kellene... szólt Ugrikovics lugartói nyugalommal.

— Kérem, mennyit méltóztatik parancsolni!? — ajánlközék Goldschnabel, az ezeres védelme alatt.

— Egy százast kérek mig váltatok . . .

A százast odanyújtá a primásnak, ki azt a banda tagjainak véres szemmeresztései közt zsebregyűrte.

Kár, hogy ez a százas nem az volt, melyet Goldschnabeltől kapott, hanem másik, a melyet az ezres alól changirozott a Marcsi markába.

Mint hogy a herceg szemei ragyogni kezdetek a bortól és társalgásában is meglehetősen keresetlenséget tanusított, a főpolgármester időszerint találta, a „Szennyirtó“ egylet érdekeiről is gondoskodni

Az egylet üdvös működésének és a város rondaságának felemlítése mellett az adakozás eszméjét is megpendíté.

Goldschnabel, Manchester és Marillentaig mintha rablóval találkoztak volna, zsebeiket befogták.

Gersten köszönt és átszökött a kártyásokhoz.

A herceg megmagyaráztatta magának az amerikai szagu egylet célját és eddigi eredményeit.

A polgármester elkezdte a Fauburgokon, belemélyedt a vargák és timárok parfümeriebbe, átcsapott a különemű szappanfőződékekhez, végre oda lyukadt ki, hogy mióta ezen egylet alakult, a himló és a tiphus a lakosságot csak száradolja.

— Szabad tudnom, ki az elnöke?

— A nagyprépost!

— És a forgalmi tőke?

— Háromszáz forint.

A herceg gunyosan mosolygott, és a Gersten helyét elfoglalta.

Beatrix azonnal megfeneklett a társalgás szótengerében. A herceg annyira neki melegedék, hogy a kedves nő majd piros lett, majd halvány, de azért positióját megtudotta.

— Esküszöm Beatrix, hogy Szt.-Mólóban már hercegné lesz.

Sarca.

Herceg Ugrikovics Mirko.

Lauka Gusztávót.

(Vége.)

II.

A szünóra után

Ó magassága a főhelyet elfoglalta, és mielőtt valamit evett volna, nagy vizes pohár tokajival csiklandozta meg szájpaddlását és oldalát.

A szünóra után a dámák és leányok is leálcázták magukat.

Goldschnabel Zsófi karbunkulus szemeivel, vastagabb szálu göndörfelete hajával, korall piros ajkaival, gyöngyfogaival bódító hatást gyakorolt a hercegre.

A mámele és tátele a hatást azonnal felbecsülték, és örömlükben úgy ettek, mint valami óriási kigyók.

Marillentaigné lángvörös hajával, indigó szemeivel, és szeplős fehér arcával, szinte megzavarta ő magasságát, már régebben feltett szándéka lévén olyan nővel kötni bensőbb viszonyt, aki a lenyuvó naphoz hasonlít.

Ma gazdag aratásom lehet — gondolható emberünk, mert jó kedvében a tokaji után a bordeaux-üveg tartalmát is megköstolta.

A főpolgármester elérkezettnek látta az időt a még nem ismert gentlemeneket és dámákat bemutatni.

Manchester Salamon tökmagolaj kereskedő városi képviselő és a rabsegélyző egylet elnöke, — a pro literis et artibus érem tulajdonosa és a takarékpénztári scontró bizottság seniora.

— A herceg kezét nyújtá Manchesternek, ki azt melegen megszorította.

Manchester azután bemutatatta kövér nejét Esztért és sovány leányát Szálit, — (kölcsonös hajlongások)

jobbnak látták nemöss Bortelken ütni fel a sátor. — No isz' két kézzel is vártuk őket! Memmutatván a világnak, hogy mink is a civilizációnak elején lépünk, tudjuk pártolni a honi nemöss művészetet! Meg is tellett szinig a hosszú lábú Lesi zsidónak a fészere, ahol felütötték a szinpadot. — A válogatott finum úri, és komisz paraszt közönség zsupolásig beszoritotta egymást.

De most bezárom sorjaimot, mert éppen a Mehész Terka keresztelőre hitt, aztán meg a disznótorba hittag meg, tehát a viszontlátásig!

Válasz egy hitelezőmnek.

Nyilatkoztam már e lapok hasábján,
De te azért csak nyugtalankodol;
Mindössze is csak száz forint a kontó,
S e potomságon mindig bánkodol.

Jogodban áll az, hogy hát nyugtalankodj,
— Igy tisztesebb szint ölt majd a fejed, —
De tud meg azt, hogy utamat el állni
Jogodban koránt sincsen ám neked.

Különb is, hogy „mikor fizet kérem?”
Előttem már oly megunott dolog;
Hadd el oh jámbor, — mert hidd el azt nekem,
Hogy még próféta eddig nem vagyok.

Vas Kalap.

Hirneves Don Juanjaink.

Nr. III.
Griez Jean.

Férfiről lévén szó, kérjük fel nem cserélni a párisi ugynevezett „Grisette“-tel, avagy a tulajdonképeni ehető grizzel, vagy rizskásával. Ő nagyobb mindezeknél és hozzá élő emberke, nem is ember, csak valamivel nagyobb a borsszemnél, de nem a „Borsszem Jankónál“, mert ennek lévén borsos talentuma s hozzá hirlapíró, — míg ellenben hősünk csak eltörpült sarjadék.

Ő aprósága érzi magában, hogy ő himnemek közé tartozik, s miután tapasztalta az udvaron, hogy a kakasnak több tyukja van, ő is ezt utánozva szereti az uszályokat csak követni, annyi hátorsága nem lévén mint a kakasnak hogy körül karazirozza, hanem egy bnbonsot tevéen előbb szájába utánna egy damen cigarette re gyűjt, hogy mind neki, mind a nőnek, a ki előtt elsompolyog a bodor füst édes illatot terjeszen.

Ez lévén az ugynevezett képzelődés. Hja hiába, nem csoda! Az ifju sarjadék mihelyest maturizált s leverte az iskola port magáról, s az akadémiába iratkozék, mindjárt akadémikodni is szokott, míg nem felvilágosittatik, hogy az akadálynak a lábára vagy a tyukszemére is üthetnek.

Alakra nézve olyan karcsu, mint azon

— Oh Lurkó, akarám mondani Mirko!
— Bámulni fognak Heriában.
A zenészek a stimmoláshoz fogtak.
A polgármester feszengett.
A herceg kivette az ezrest.
— Ki fogja fölváltani?
— Ha megengedi én! — szolt Manchester és 10 darab százast átolvasott.

Ő magassága ányujtá az ezrest.
— Mindketten — mint a szűtési és pénzaristokratiához illik — büszkén bölinták meg fejüket

A herceg zsebre tette a pénzt, de egy csomagban csakhamar ismét kitette.
— Kérem az aláírási ivet.

— Szabad fedeznem a köztisztaság nevében.

Ő magassága a tollal néhány tyukkaparásos vonást csinált, aztán háromszáz forintot az aláírási ivre helyezte.

— Apropos!
Ezzel egy darab százast ányujtott Goldschnabelnek.

— Nagyon köszönöm!
A zene újból fölhangzott a táncteremben.
— Szabad felkérnem Zsófi nagysámat a quadrille-ra.

A leányka pipacsörös lett örömben.
A herceg felkelt, karjaira emelé a lánykát s a már alakuló colonneba vezette.

Ő magassága kézértésére a leányka karperece a földre hullott.

A herceg emelte fel és zsebre dugta.
— Megörzöm én! Ilyen gyémántos drága ékszeret nem szabad veszélyeztetni.

A keringővel Manchester Száli lett boldogitva. Az is lejté még drágább karperecét, és az is a herceg zsebeiben lett megörizve.

A polka az őzike karcsúságu, aranyhaju Gerster péknének jutott.

Beatrixnak ő magassága már komolyan kezdett udvarolni annyival inkább, mert a regeli hármát már eltűtette.

tök, melyet lopótöknek természetien szoktak, fejét olyan büszkén hordja, mint azon büszke bokor mely szórna ugyan, ha lehetne, de hozzá férhetne, ha arra érdemesnek találnék. Szemei tengerzöldbe játszó, mint az éretlen kökénynyé — és rökké mosolyogni látszanak mint a kitanult kakadué. Hangja fölülmulja, a gyöngytyukét.

Modora ünnepi, mert ugymond: „utálom azt, mi közönséges.“ Mellső része valamint a lábszárak a felső ruha alatt asztalkendők és zsákokba burkolvák, daliasabb termetet kölcsönzendők.

A „Zwickert“ illetőleg mióta szaglasi érzékének képviselőjét a csonka mecsetbe tütötte, nem viseli.

A katonai kötelezettség alól fölmentették, nehogy „megtörjék“ a gyenge lilium.

Foglalkozásai fő és mellékesekre oszthatók, de nem hatványozhatók, sőt még gyök sem vonható belőlük. Az elsőkhöz tartozik természetesen a járdán való lengekezés, pukedli csinálási kísérletek, a nők spektálása s szakértő bírálása, s minderről egy tagból álló klubjában való referálása stb. szóval valódi glebment. Mellékfoglalkozásaiként említhetni, hogy verseket zeng a marha répáról s a kakas és tyuk tenyésztésről, nyáron tücsköt vadász az érsekkertben; táncvigalmakban, midőn a cigány csárdást huz, ő „polka-mazurkát“ lejt, s végül a Lyceumi portáshoz is eltekint ha jött-e szerelmes levél?

Hogy önértetes büszke férfiú, már ez elmondottakból következtethető; hogy pedig legújában csak lóhátról lehet vele telefonozni, onnan van, mert, hallatlan érdemei méltó kitüntetéssel decoráltattak, ugyanis „Cinege“ előnévvel Denevéri Don Reálió Goril, országos lovar inspektor ő exellentiaja által algyalog lovarrá ütöttet a póttartaléki állományba.

Ruházatát illetőleg „Cinege“ úr felette finyás. Öltönyeit, nem elégitvén őt ki az egri szabók művészete, nagyobb városban Gyöngyösön szokta megrendelni. Egy egészen friss öltözéke f. hó 17-én érkezend meg s határozottan ígérhetjük hogy f. hó 18-án fel fogja venni s bejárja benne a várost. (Az érdeklődőknek megsughatjuk, hogy indulásának helye leend a barom vásártérről d. e. 9 órakor.)

Kis ember nagy bottal jár, ő tehát kis ember léttére a nagy embereket utánozza, midőn monologizál ekképen: „Leszek oly kis orslán mint az égeri archimandrito unokaöccse, őt — eszményképetem — akarom utánozni, esetleg fölülmulni.“ Hogy ebbeli

A polka végeztével Beatrix eltűnt, anélkül hogy kártyázó férje észrevette volna.

Még csak a kotillont kellett letáncolni, hogy a bálnak programmszerűleg vége legyen.

A herceg Zsófi is, Száli is engagirozta.

A karpereceket tehát nem volt ok még visszaadni.

A kotillon előtt azonban ő magassága ez elölzni ment

A zene megkezdettet.

Zsófi és Száli epedve vártak táncosukra.

A herceg ez időtájban mintegy negyedórnyira a várostól szánkázhatott, oldalán az aranyhaju Beatrixxel.

Ajkaik az utban gyakrabban összeforttak.

— Kedvesem add át pénzeskéd és ékszereidet, ha rablókkal találkozánk, én jobban megvédelmezhetem.

Hogy ne adta volna Beatrix mindenét leendő férjének.

Mire az orkán a táncteremben kitört, a herceg egy állomásonyira volt a várostól.

A ligetáján még egyszer megpuszizta Beatrixot.

Azután megállítá a kocsit és leszállott

Oly messzire talált menni, hogy soha se tért vissza.

Beatrix s a kocsis egy ideig orditoztak. Nem válaszolt senki.

Beatrix zokogva és imádkozva, a kocsis káromkodva napkeletkor hajtottak vissza a városba.

Rettentő! Gersten már ekkor ott függött a padláson

A táncteremben a nap sugara szinte megvilágítá a kétségbeesett arcokat.

A Marillentaigné órája, a főpolgármester szelencéje, a Goldschnabel melltűje, a cigányleányka gyűrűje, szinte más színben mutatkoztak.

Goldschnabel és Manchester csaknem egyszerre gondoltak az ezres és százaz bankóra.

Mint hogy a várakozás továbbra is a vigalom helyiségeiben hasztalannak mutatkozott, a

föltevéséhez konokul ragaszkodik, nem lehet csodálni, mert alkalom adtán ő is saját neve alatt más által készített pályamunkát szándékozik beadni.

Nyirok-Báderben Kopka Marcsának tette a szépet, azonban imádoztjának, többekhez való olcsó vonzalma napfényre jövén Cinege úr restelte a dolgot s kerekét oldott az eddig bálványozott dulcineán brutális bosszút álló t; kiszurván elkeseredésében mindkét szemét az arczképen.

Városunkban több helyen bekopogtat mert úgy mond „nagyon szeretem az uzsonnát“. Egy ily látogatás alkalmával — miut a fáma valja — történt, hogy a zsebeiben levő ólom golyócskák miket a szél hatalma ellen magával hordoz, kigurultak. Bár nem kissé zavarba jött ezen váratlan epizód miatt, de mégis mint rendesen most is emberül kivágta magát. Nevezetesen a hölgyek azon kérdésére, hogy mi célra volnának az ólom gömböcskék? kedves mosoly kíséretében „kocázni szoktam velök“ felelé elmesén.

Ujabbán mellékfoglalkozásai egygyel szaporodtak: helyesen írni és olvasni tanul.

Bambuszbot.

Csehicsa Vajudások.

1. Ki ne ismerte volna itt, e völgy katlanban (Eger) Schön János urat, ki mély bassus hangjával hivta föl az ajtatokodók sokaságát a „laus tibi Dominé“-re a venite adoremus dominum“-ra, különösen sátoros ünnepeken. — Az említett úr, ki különben más téren, az irástudás tanításának terén is nem hervatag érdemekre tett szert, — nem régiben, mert így tetszett az Urnak, elköltözött e siralomvölgy katlanból, hagyván maga után egy tátongó ürt, — a bassisták sorában

Ez ur betöltendő az énekkar és orchestrumnak pálczával dirigálója jónak látta e czélből kottát ösmerő szemeit a „tűlnépesítő“ birodalma, Prága felé fordítani. Sonnan hogy az individuumok nyargaljanak ide, hogy közülük valamelyik a fönt említett állomásra kiszemelgetvén, azt haladéktalanul betölteni sietné, hogy dicsérje az Urat saját nyelvén, ki aztán majd méltóztatik velünk úgy banni, a hogy dicsérjük — t. i. cseh(icseh)ül.

Kérdésképen vetjük fel, hogy a dirigáló úrnak van-e tudomása a Budapestben levő „ének és zene akadémiáról“, melyet az állam különös tekintettel az ily állások betöltésére, tart föl tetemes költséggel, mely tőlünk, magyaroktól, adó fe-

főpolgármester vezetése mellett együttesen indulnak el az ékszerészhez és bankárhoz, az ékszerket megbecsültetni és a bankókat megvizsgáltatni.

A gyémántok, mármárosi gyémánt, az aranyunkák talmi, az óra ólom, a bankók hamisak voltak.

Marillentaigot és Manchestert támogatni kellett, hogy össze ne roskadjanak. Mindannak értéke, a mit a herceg visszahagyott, nem tett ki többet 7 frt 60 krnál, a mit elvitt, többet ért 10,000-nél.

Zsófia és Száli megsiratták karpereceiket. Négy napra e nevezetes táncvigalom után a hivatalos köröztetés is megérkezett.

Emberünk nem volt herceg, hanem Kaporos Mojsi Gácsországból.

— Fogadok ezerbe száz ellen, hogy a gazember neofita — dühöngött Goldschnabel, ki nyomozó leveleit szinte megindította.

Még hitében se lehetett öröme.

A nyomozó levél ugy kezdődött: Quanonest Arnold, alias báró Freihafen, alias Vicomte Baccioli, alias Esquire Nanking, alias herceg Ugrikovics, alias nemes Börgödi Bálint, alias Mucillagos de la Verdudos, igaz nevén Kaporos Mojsi Klumaci galiciiai születés, 29 éves, orthodox izr. vallásu stb. stb.

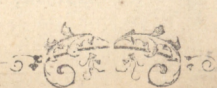
Két év mulva e történetek után az Agence Havas közlötö, hogy mint bolgár felkelővezér esett el Trubácsnáf.

Vitézül harcolt, mint mindazok, a kikre nagyon mag a s kitüntetés vár.

Nyugodjanak békében hamvai.

Marillentaig, Manchester és a bulgárok nem egyhamar fogják feledni.

Mint zsidó felkelővezér — unicum.

jében szedetik be; de nem azért, hogy a külszögből behívottaknak az ott végzett egyének fölött ily alkalmakkor előny nyujtassék. Kívánjuk sőt követeljük, hogy e tekintetben az illetékes körök emelnek fel döntő szavukat mert ellenesetben még megérjük, hogy Szvatopluk ékes nyelvén fog egyházunkban fölhangozni az áhitat.

2. Ezzel kapcsolatban nem mulaszt-hatjuk el fölemlíteni, hogy a nemes orches-trumtól nem régiben megvált Kipfelhaus-herr (gyöngyösi pék) úr is; nem mintha őt szintén megérintette volna a halál fa-gyos szele, (mert tartsa meg őt az Isten sokáig!) hanem mivel megunta az Urat klarinétos kedvvel dicsőíteni és vissza vo-nult oda, hol ezután csak biblia lapozga-tással vagy olvasó pörgetéssel rójjá le ró-mai keresztény katolikus kötelességeinek ezutánra reá kivetett részét. — Ez mind eddig szép és utánzásra méltó keresztény cse-lekedet; de hogy midezékért akkor, midőn a Gondviselés jámbor életünket és hív cse-lekedetünket földi javakkal gazdagon meg-ajándékozna és személyünket magas roko-ni összeköttetések részesévé tenné, e cse-des foglalkozásunkért nyugdíj czímen hon-oráriumért esedezzünk, — ezt nem tart-juk Kipfelhausherr úr részéről méltányos cse-lekedetnek, mert ez „a Dunába vizet hordani“ közmondást juttatja eszünkbe. Ha Kipfelhausherr úr a jól kiérdemelt nyu-galomba tért, elégedjek meg az „Abfer-tingunggal“, mely más halandónak ki, ha jól emlékszünk az isten házában jó kezelője volt a violino 1-monak sőt a szabadság-harczban karddal kezében szerze érdeme-ket hazája körül alázatos gyakori kérel-meire sem adatott az meg és a feletti elszonytyorodása őt az öngyilkos halál kar-jaiba rohanni készte. No de kik ennek talán nem szándékos okozói valának, min-dennapi imájukkal az elhunyt tetteiért majd megengesztelik az Urat!

3. De ne bántsuk mi keményen eme jó urakat, mert hiszen abban hogy ők itt hatalmaskodnak, részben mi is hibásak va-gyunk, mert hát nem hiba, az tőlünk vagy talán csak a vendégjog túlelőzékeny tiszte-letéből származnék, ez hogy szinte jó urak kategóriájához tartozó egyén, ki ide-jövetelekor szövetkezvén a napsugarakkal „az árnyék közben“ oly tömeges pártolás-ban részesült a megörökítendő halandók részről, mi által jólétének nemcsak alap-ját veté meg, de azt egy időre saját szá-mára föl is építé az, hogy ár is terhelen-dett különféle című adók lefizetésére soha sem sürgettük és még talán most sem szorgalmazzuk tőle annak tisztázát, míg saját földieink alól a nyugalomra szükséges holmi is irgalmat nem ismerő módon hurezoltatik el. Eddig volna. No de azért e jó urakat részesítse Nepomuki sz. János számos kegyeiben.

Dobrunoc.

A „Füllentő“ hirei.

□ A napokban Kränchen lévén, mely alkalommal igen szép koszorú ala-kulván; azonban egy rózsa igen művel-tenül viselte magát, — bár üveghintóban jár — s talán azért, egy ibolyának kezét a négyes utolsó figurájában nem nyujtotta. Nem akarjuk a virágokat bántani, de ezút-tal csak annyit mondók vagyunk, hogy az a kisasszony az üveghintóba nem bele való, s ha derogál neki, a zártkörű multságban valamely szép nimmal kezét fogni, — pe-dig az oly tiszta mint az övé, bár ennek a nagyapja nem volt tollú kereskedő, — akkor csücsüljön odahaza.

✂ Valaki egy barát doctornak név-telen levelet írt mint „jóakaró“, hogy a „Füllentő“-be kerül, mert a fővárosból rá ragadt a „Nagyságos“ cím s hogy ezt a bolondságot kikerülje, meghagyatott neki, hogy kérje meg a Füllentőt, ne tegye bele. Ez tehát bliktri volna, ha Gróyer kapitány nem avatkozott volna az egész dologba és ki nem szimatolta volna abból a „fenyegető“ levélből azt, hogy itt a szerkesztő érdekelt fel lehet „zsarolási szándékból.“ Hát mi azt tanácsoljuk a nagyságos barát doctornak, hogy mi ilyet nem ösmerünk, továbbá Groyernek pedig azt, hogy a mi nem szakmájába vág, ne lökje

bele az orrát, mert előbb-utóbb megkuka-cosodik.

○ Az irgalmasoknál nemcsak Nagy-ságos úr, de Nagyságos asszony is létezik. Gratulálunk a szerzetnek.

✂ Az egri lánchid célszerűtlennek bizonyulván be, most haza toloncoztatik s helyébe a régi köhid visszaállítatik.

○ Dr. Varsay híres operatőr Budá-ról megérkezvén, ajánlja magát a szenvedő emberiségnek és biztosságot nyújt, hogy műtete által, mint egy esetben már fénye-sen is igazolta: a fájdalmakat örökre megszünteti.

✂ Matevatykavics Móric, mint halljuk, virsli kereskedést nyit, azonban a nagy literesnek pénzért sem fog adni.

△ Gzepentoszki Prajzer Jóska de-méni állomás leendő főnöke, északkeleti sark hátramoszdtója veszi magának házasa-társul nemes Kindeker kisasszonyt Bocsról.

○ A fancsali feszület Préslakytól elfordulván, a kerek gyűrű visszakül-detett.

Szerkesztői sugások.

Cheupreux. Karácsond. A gyöngyösi dolgokat vettük; most már a helyi paprikásból kérünk egy keveset. — Z. G. Karád. Föltéte-leit el nem fogadjatjuk Ha dicsőség után törek-szik, szép dolog. — csak hogy addig sokat kell dolgoznia, és legfőképen olvasnia. Az ilyen kez-detleges írók nem kapnak honoráriumot, csak buz-dítást — Gorgó-Medusa. Hatvan. Hát a nagy kastélyban semmi újság? Üdvözlét a kartársak-nak! — G. C barátomnak Bocsáss meg hogy igé-retemet be nem váltottam, a napokban okvetlen válaszolok. Reménylen egykori gyermekkori ked-ves helyemről az előfizetők nem maradnak. Ser-vus! — N. N. Mondtuk már, ne alkalmatlankodjék.

Kiadói üzenet. Ismételve kérjük mindazokat, a kik lapunkat járatták, de mindaddig kötelezett-ségeiknek eleget nem tettek, méltóztassanak a csekély előfizetési összeget mihamarább bekül-deni. Jól tudhatják azt, hogy nekünk is kötele-zettségeink és előleges kiadásaink vannak. Azon t. előfizetőinket pedig, kiknek jelen számmal elő-fizetésük lejárt, méltóztassanak azt mielőbb meg-ujtani.

Teljes számu példányok még megrendelhe-tők. Egyes számok Egerben Rónay és Bart-mann urak kereskedésében, Gyöngyösön: Poplár L. papirkereskedésében, Budapestben több szivartörszében kaphatók.

HIRDETESEK.

Gombosy Mór.

porcellán- és üvegkereskedését,
nemkülönb a legújabb petroleum-lám-pákat, nagy választékban, a bekövetke-zendő ünnepekre, bátorodik a n. é. közönségnek gyári áron ajánlani.

Gariup Péter,

rövid, díszmü, labbeli, keztüi és divatickk kereskedésében az „arany kézhez“ Egerben.
Ajánlja jólberendezett s dúsán felszerelt raktárát, ne-vezetesen: hollandi, pottendorfi és gumpoldskirchenei kőámpulokat és kőcsermákat stb. — Anatherin szájviz, fogszapann (Odentine), valódi angol illatszerek. — Kül-lönösen karácsonyi és ujévi ajándéku: különböző játékszerek, s minden az e szakmába vágó cikkeket, továbbá valódi tajtpipák, díszműárúk gyári áron, csakis nálam kaphatók.

A karácsonyi és ujévi évadra szokásos ajándékokra bátor vagyok a nagyérdemű kö-zönséget, a nálam kapható kitünő jó varrógépekre oly megjegyzéssel figyelmeztetni, hogy a legnagyobb gyárakkal összeköttetésein által nem csak kitünő jó Wheeler és Wilson-, Singer féle-, és Howe féle-, hanem még eredeti amerikai Singer- és Howe varrógépekkel is leszállított árak és 5 évi jótállással vagyok képes szolgálni, mely alkalommal dúsán berende-zett kártyos- és asztalos-butor raktáramat, hol mindennemű pipere-butorok, szőnyegeket, tükrök, kitünő jó inga árak, valamint mindennemű olaj festményű u. m. olaj nyomtat képek is kaphatók, ajánla i vagyok bátor

Mínel számosabb látogatásért esedez

Barna Manó,

kártyos- és asztalos-butor-iparos,
EGER,
Széchenyi-utca, alapítványi ház.

Alulírott bátorokodom a n. é. közönség becses figyelmébe aján-lani, hogy nálam mindenféle

kosár kötő munkák

készen, úgy szintén megrendelés útján, helyben vagy vidékre, a legjutányosabb áron kaphatók, úgy szintén javítások és festéseket elfogadok.

Mély tisztelettel:

Bajnok Jakab,

kosárkötő Egerben, a „Gólya szál-loda“ átellenében, Javornyik-féle 3—2 ház.

Egerben az ugynevezett ka-csaparton 803. sz. alatt szép helyen fekvő

emeletes sarokház

mely 12 szobából, 4 konyhából, — tehát 4 lakrészre osztható, — továbbá egy mosókonyha, 4 élés-kamara, fészter, kert, valamint borház 14 pince-osztálylyal, ju-tányos feltételek mellett, szabad kézből minden órában eladó.

Tudakozódhatni Egerben

Gariup Péter,

3—3 háztulajdonosnál.

Alkalmi ajándéku

a bekövetkezendő karácsonyi és ujévi ünnepekre.

Alulírott a n. é. közönségnek bátorokodik ajánlani a legdi-szesebb kiállítású, legjobb minőségű s a legolcsóbban szá-mított, dús választéku

FALI és ZSEB-ÓRÁIT,
arany és ezüst

pipere és ékszer-tárgyait,

alkalmi ék-ajándékokat, a legszebb arany-gyűrűket, keresztekét, fülbevalókat.

Arany és ezüst elhasznált vagy eltörött tárgyakat a legmagasabb áron megvásárlók, vagy becserelek.

Ezenkívül elfogadok javításokat aranyban, eüstben, gyémántban és órákban és mindezt a legolcsóbban s jótállás mellett eszközölöm.

Kérve becses megrendeléseiket, teljes tisztelettel

Littmann R.

arany és ezüst műves, becsmester Egerben, a Steinhauser ház átellenében.

